

## دعای ۲۴۷ - در روز جمعه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به نام خدا که رحمتش فراگیر و مهربانی اش همیشگی است

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ سُؤَالَ وَجَلٍ مِنْ انْتِقَامِكَ، حَذِرٍ مِنْ  
نِقْمَتِكَ، فَرِّعْ إِلَيْكَ،

خداوندا! از تو می خواهم، همچون کسی که از انتقامت  
ترسان و از کيفرت بیمناک است، و با هراس به سوی تو پناه  
آورده است.

لَمْ أَجِدْ لِفَاقَتِي مُجِيراً سِوَاكَ، وَلَا أَمْنًا غَيْرَ فِنَائِكَ  
وَطَوْلِكَ.

برای نیاز خود، هیچ پناهی جز تو نیافتم، و تمام امنیت و آرامش  
را درگاه و کرم تو دیدم.

سَيِّدِي وَمَوْلَايَ عَلَى طُولِ مَعْصِيَتِي وَتَقْصِيرِي  
أَقْصَدَنِي إِلَيْكَ الرَّجَاءُ،

سرور و مولای من! با وجود گناهان فراوان و کوتاهی هایم،  
این امید به توست که مرا به سویت کشانده است.

وَأَرْهَقْتَنِي الذُّنُوبُ، وَحَالَتْ بَيْنِي وَبَيْنَكَ لِأَنَّكَ  
عِمَادُ الْمُعْتَمِدِ، وَرَصَدُ الْمُرْتَصِدِ،

گناهان، مرا خسته و درمانده کرده‌اند و بین من و توفاصله  
انداخته‌اند؛ زیرا تو تکیه‌گاه اعتمادکنندگان و نگاهبان  
مراقبت‌کنندگان هستی.

فَلَا تَنْقُصُكَ الْمَوَاهِبُ، وَلَا تَفُوتُكَ الْمَطَالِبُ، لَكَ  
الْمِنْنُ الْعِظَامُ وَالْمَوَاهِبُ الْجِسَامُ.

بخشش‌هایت چیزی از تو کم نمی‌کند و هیچ خواسته‌ای  
از تو پنهان نمی‌ماند. نعمت‌های بزرگ و بخشش‌های عظیم،  
تنها از آن توست.

يَا مَنْ لَا تَفْنَى خَزَائِنُهُ، وَلَا يَبِيدُ مُلْكُهُ،

ای کسی که گنجینه‌هایت هرگز تمام نمی‌شود و مملکت  
نابود نمی‌گردد.

وَلَا تَرَاهُ الْعُيُونُ، وَلَا تَعْرُبُ عَنْهُ حَرَكَةٌ وَلَا سُكُونٌ،

ای آن که چشم‌ها تو را نمی‌بینند و هیچ حرکت و سکونی از  
تو پنهان نیست.

لَمْ يَزَلْ وَلَا يَزَالُ، وَلَا يَتَوَارَى عَنْهُ مُتَوَارٍ فِي كَنِينِ  
أَرْضٍ وَلَا سَمَاءٍ وَلَا تُحُومٍ،

همواره بوده و جاودانه خواهی بود. هیچ پنهان‌شونده‌ای در نهان  
زمین، آسمان و مرزهای هستی، از تو پوشیده نیست.

تَكْفَلْتُ يَا جَوَادُ الْأَرْزَاقِ، وَتَقَدَّسْتَ عَنْ تَنَاوُلِ  
الصِّفَاتِ،

ای بخشنده بزرگ، تو خود، روزی‌ها را بر عهده گرفته‌ای و  
پاک‌تر از آنی که صفات بتوانند تو را دربر گیرند

وَتَعَزَّزْتَ أَنْ تُحِيطَ بِكَ تَصَارِيفُ اللُّغَاتِ.

و برتر از آنی که گردش زبان‌ها از وصف کامل تو برآید.

أَنْتَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالْمَلِكُ الْقَاهِرُ، ذُو الْعِزَّةِ وَالْقُدْرَةِ،  
جَزِيلُ الْعَطَايَا،

تو اولین و آخرین؛ تو فرمانروای غالب، صاحب عزت و قدرت و  
بخشش‌های فراوان هستی.

لَمْ تَكُنْ مُسْتَحْدَثًا فَتُوجَدَ مُنْتَقِلًا مِنْ حَالٍ فِي حَالٍ،  
تو آفریده‌ای جدید نیستی که به وجود آمده باشی و از حالتی به  
حالت دیگر تغییر کنی.

أَنْتَ أَحَقُّ مَنْ تَجَاوَزَ وَعَفَا عَمَّنْ ظَلَمَ وَأَسَاءَ،

تو سزاوارترین فرد برای درگذشتن از ستمکاران و بدکاران و بخشش  
آنان هستی.

بِكُلِّ لِسَانٍ تُحَمِّدُ، وَفِي الشَّدَائِدِ عَلَيْكَ يُعْتَمَدُ، فَلَكَ  
الْحَمْدُ.

با هر زبانی مورد ستایش قرار می‌گیری و در سختی‌ها مورد اعتماد  
و تکیه‌گاه هستی؛ پس، همه ستایش‌ها تنها از آن توست.

أَنْتَ الْمَلِكُ الْأَبَدُ، وَالرَّبُّ الصَّمَدُ،  
تو فرمانروای جاودان و پروردگاری نیازی.

أَتَقْنَتَ إِنْشَاءَ الْبَرَايَا فَأَحْكَمْتَهَا بِلُطْفِ التَّدْبِيرِ،  
آفرینش آفریدگان را با کمال، و با لطافت تدبیرت، محکم  
ساختی.

وَتَعَالَيْتَ فِي ارْتِفَاعِ شَأْنِكَ أَنْ يَنْفُذَ فِيكَ التَّغْيِيرُ،  
مقام و جایگاه تو بالاتر از آن است که تغییر در تو راه یابد

أَوْ يَحُولَ بِكَ حَالٌ يَصِفُكَ بِهَا الْمُلْحِدُ إِلَى تَبْدِيلٍ،  
یا حالتی به تو روی آورد که ملحدان با آن تو را به تغییر  
توصیف کنند،

أَوْ يَجِدَ لِلزِّيَادَةِ وَالنُّقْصَانِ فِيكَ مَسَاغًا فِي اخْتِلَافِ  
التَّحْوِيلِ،

یا راهی برای افزایش و کاهش در تو، در گذرِ دگرگونی‌ها بیابد

أُوَيَّلِقُ بِكَ سَحَائِبُ الْإِحَاطَةِ فِي بُحُورِ وَهْمِ الْأَوْهَامِ،  
یا اینکه آبرهای وهم و خیال در اقیانوس پندارها بتوانند تو  
را دربرگیرند.

فَلَكَ اتِّفَاقُ الْخَلْقِ مُسْتَجِدِّينَ<sup>۲</sup> بِإِقْرَارِ الرُّبُوبِيَّةِ،  
همه آفریدگان، یکپارچه تنها تو را به پروردگاری می شناسند در  
حالی که نوبه نو، به ربوبیت تو اقرار می کنند

وَمُعْتَرِفِينَ<sup>۳</sup> خَاضِعِينَ لَكَ بِالْعُبُودِيَّةِ.  
و با اعتراف و فروتنی کامل در برابر عبودیت تو، خاضعانه به  
بندگی تو تن می دهند.

فَسُبْحَانَكَ مَا أَعْظَمَ شَأْنُكَ، وَأَعْلَى مَكَانُكَ، وَأَنْطَقَ  
بِالصِّدْقِ بُرْهَانُكَ، وَأَنْفَذَ أَمْرُكَ،

پاک و منزهی تو! چقدر شأن و مقامت بزرگ و چقدر جایگاهت  
والاست! برهان و دلیل تو چقدر صادقانه و امر و فرمان تو چقدر  
نافذ است!

سَمَكْتَ السَّمَاءَ فَرَفَعْتَهَا، وَمَهَّدْتَ الْأَرْضَ فَفَرَشْتَهَا،  
آسمان را برافراشتی و بلند گرداندی، و زمین را گستراندی  
و پهن کردی،

وَأَخْرَجْتَ مِنْهَا مَاءً ثَجَّاجاً، وَنَبَاتاً رَجْرَاجاً،  
و از آن آبی فراوان و گیاهانی لرزان (پرطراوت) بیرون آوردی.

فَسَبِّحْكَ نَبَاتُهَا وَمِيَاهُهَا، وَقَامْتُ عَلَى مُسْتَقَرِّ  
الْمَشِيئَةِ كَمَا أَمَرْتَهَا،

پس گیاهان و آب‌هایش تو را تسبیح گفتند و آن‌گونه که  
فرمان دادی، بر جایگاه خواست و اراده‌ات پایدار ماندند.

فَيَا مَنْ تَعَزَّزَ بِالْبَقَاءِ، وَقَهَرَ عِبَادَهُ بِالْفَنَاءِ،

پس ای کسی که با بقا و جاودانگی، عزیز و مقتدر گشته‌ای  
و بندگانت را با فنا و نیستی مقهور خود ساخته‌ای،

صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَأَكْرِمْ مَثْوَايَ، فَإِنَّكَ خَيْرُ  
مَنْ انْتَجَعَ لِكَشْفِ الضَّرِّ.

بر محمد و خاندانش درود فرست و جایگاهم را گرامی دار،  
زیرا که تو بهترین کسی هستی که برای برطرف کردن  
سختی‌ها به او روی می‌آورند.

يَا مَنْ هُوَ الْمَأْمُولُ عِنْدَ كُلِّ عُسْرٍ، وَالْمُرْتَجَى لِكُلِّ  
يُسْرٍ،

ای که در هر سختی به تو امید می‌بندند و در هر آسانی به تو  
امیدوارند.

بِكَ أَنْزَلْتُ حَاجَتِي وَبِكَ أَبْتَهِلُ

حاجتم را تنها به تو عرضه کردم و با تضرع فقط به تو روی  
آوردم.

فَلَا تَرُدَّنِي خَائِبًا مِمَّا رَجَوْتُ،

پس مرا از آنچه به آن امید بسته‌ام، ناامید برنگردان

وَلَا تَحْجُبْ دُعَائِي إِذْ فَتَحْتَهُ.

و دعایم را که خودت راه آن را باز کردی، رد مکن.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ خَيْرَ أَيَّامِي يَوْمَ لِقَائِكَ،

خداوندا، روز دیدار خود را بهترین روزهای من قرار ده،

وَتَعَمَّدْ لِي خَطَايَايَ فَقَدْ أَوْحَشْتَنِي،

و خطاهایم را که مرا وحشت زده کرده‌اند، بپوشان،

وَتَجَاوَزْ عَن ذُنُوبِي فَقَدْ أَوْبَقْتَنِي،

و از گناهانم که مرا به هلاکت کشیده‌اند، درگذر.

إِنَّكَ مُنِيبٌ قَرِيبٌ، وَذَلِكَ عَلَيْكَ يَسِيرٌ،

که تو قطعاً توبه‌پذیر و نزدیکی، و این کار بر تو آسان است،

وَأَنْتَ أَحْسَنُ الْخَالِقِينَ، وَأَكْرَمُ الْمَسْئُولِينَ.

و تو بهترین آفرینندگان و کریم‌ترین کسی هستی که دست  
نیاز به سویش دراز می‌شود.

اللَّهُمَّ إِنَّكَ اقْتَرَضْتَ عَلَيَّ لِلْآبَاءِ وَالْأُمَّهَاتِ حُقُوقاً  
فَغَرَمْتُهُنَّ

خداوندا! تو بر من حقوقی را برای پدر و مادر بر من واجب کردی،  
و من مدیون آنها هستم

وَأَنْتَ أَوْلَى مَنْ خَفَّفَ الْأَوْزَارَ،

و تو سزاوارترین کسی هستی که بارها را سبک می کنی

وَأَدَّى الْحُقُوقَ عَنْ عَبِيدِهِ فَاحْتَمِلَهُ عَنِّي لَهُمَا،

و حقوق بندگانت را ادا می سازی، پس ادای این حقوق را نسبت  
به آن دو (پدر و مادر) از جانب من، بر عهده بگیر

وَاعْفِرْ لَهُمَا كَمَا رَجَا مِنْكَ كُلُّ مُوَحِّدٍ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ،

و همان گونه که هر یکتاپرست مؤمنی از تو امید دارد، آن ها  
را ببخشای

وَالْحَقِّنِي وَإِيَّاهُمَا بِالْأَبْرَارِ،

و من و آنها (پدر و مادرم) را به نیکوکاران ملحق گردان،

وَأَبِحْ لَهُمَا جَنَّتَكَ مَعَ الْأَخْيَارِ،

و بهشت خود را در کنار نیکان، بر آنها ارزانی دار

إِنَّكَ سَمِيعُ الدُّعَاءِ، وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ.

که توقّطعاً شنوای دعايی، و درود خدا بر محمد و خاندانش باد.

---

۱. انْقَادُ/انفاد

۲. مستخْذِئین

۳. مُتَرْفِئین